

meddele domstolen, at den ikke accepterer domstolens udpegning.

Bestemmelsen svarer til artikel 27 i statuten for Jugoslavien-tribunalet. Tribunalet har udarbejdet en standardaftale, der danner grundlag for forhandlingerne med alle de lande, som tribunalet søger at få tilvejebragt en fuldbyrdelsesordning med. Det er et ufravigeligt led i aftalen, at det land, der fuldbyrder tribunalets domme, er bundet af varigheden af den straf, som tribunalet har idømt, og af tribunalets afgørelse om benådning eller formildelse af den idømte straf.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om ændring af lov om strafforfølgning ved det internationale tribunal til pådømmelse af krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien (Fuldbyrdelse i Danmark af tribunalets afgørelser) (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, s. 6690), jf. nu lov nr. 436 af 31. maj 2000, har Danmark været afskåret fra at indgå en sådan generel aftale med tribunalet. Baggrunden herfor er, at den danske ordning bygger på, at fuldbyrdelse her i landet skal ske i overensstemmelse med reglerne om omsætning eller tilpasning af straffen.

Det er endvidere et led i den danske ordning, at en dansk domstol i hvert enkelt tilfælde skal godkende den afgørelse, som justitsministeren træffer om fuldbyrdelse her i landet af tribunalets domme. Denne konkrete vurdering, som det ved loven er forudsat, at retten skal foretage i hvert enkelt tilfælde, kunne før lovændringen ikke bindes gennem en aftale, som indgås mellem Jugoslavien-tribunalet og den danske regering med henblik på generelt at fastlægge vilkårene for overførelse af dømte til Danmark.

Det må forventes, at Den Internationale Straffedomstol vil søge at indgå en tilsvarende aftale med de lande, som den ønsker en fuldbyrdelsesordning med. På tidspunktet for dette lovforslags fremsættelse foreligger der imidlertid ikke oplysninger om den nærmere udformning heraf.

Efter regeringens opfattelse bør der være mulighed for, at Danmark kan indgå en sådan aftale med domstolen.

At afskære sig på forhånd i den danske lovgivning fra muligheden for at kunne indgå på en sådan ordning med domstolen ville forekomme uheldigt og i strid med hensyn, der ligger bag den bestående danske ordning med hensyn til domme afsagt i andre lande – f.eks. i forhold til danske statsborgere og personer med fast bopæl i Danmark.

Det må også tillægges vægt, at Danmark som deltagerstat medvirker til, at tilstrækkelige afsoningsmuligheder stilles til rådighed for domstolen.

Regeringen foreslår derfor, at der skabes en lov hjemmel, som muliggør, at der indgås en generel fuldbyrdelsesaftale med domstolen. Justitsministeriet vil forud for indgåelsen af en sådan aftale med domstolen orientere Folketingets Retsudvalg om indholdet af aftalen.

Grundlaget for en adgang til at indgå en sådan aftale er, at fuldbyrdelse her i landet kan ske uden omsætning eller tilpasning af straffen mv., idet en ordning med omsætning eller tilpasning – i hvert fald i visse tilfælde – vil være i strid med bl.a. statuttens artikel 105, hvorefter fængselsstraffen skal være bindende for deltagerstaterne, og artikel 110, stk. 2, hvorefter alene domstolen skal have ret til at træffe beslutning om strafnedsættelse. Både omsætning og tilpasning vil således efter omstændighederne kunne indebære en betydelig formildelse af den straf, som domstolen har udmålt.

Der er imidlertid ikke noget til hinder for at opretholde den gældende ordning, hvorefter justitsministerens afgørelse om fuldbyrdelse skal forelægges retten til godkendelse. Retten vil således skulle vurdere den konkrete afgørelse om fuldbyrdelse her i landet på baggrund af bestemmelserne i loven og eventuelle administrative forskrifter, herunder en fuldbyrdelsesaftale med domstolen, sammenholdt med bestemmelserne i statuttens kapitel 10.

Domstolens mulighed for at idømme frihedsstraf er fastsat i artikel 77, stk. 1. Domstolen kan idømme tidsbestemt fængselsstraf, der ikke må overstige 30 år, eller livsvarigt fængsel. Statuttens artikel 105, stk. 1, bestemmer, at den fængselsstraf, som domstolen har idømt, er bindende for deltagerstaterne, som under ingen omstændigheder må ændre den. Afsoning her i landet kan således indebære, at den pågældende kommer til at afsone en tidsbestemt straf, der i varighed væsentligt overstiger, hvad der kan idømmes efter dansk ret.

Uanset dette forhold finder regeringen som anført ovenfor, at der bør være mulighed for, at Danmark kan indgå en generel aftale med domstolen om afsoning her i landet. Det må i den forbindelse tillægges særlig vægt, at en sådan frihedsstraf vil blive udmålt af et bredt sammensat, internationalt organ, og ikke af en fremmed stat.

11.2.2. Et særligt spørgsmål opstår vedrørende adgangen til benådning. Grundlovens § 24 tillægger kongen kompetence til at benåde dømte. Statuttens artikel 105, stk. 1, bestemmer, at den fængselsstraf, som domstolen har idømt, er bindende for deltagerstaterne, som under ingen omstændigheder må ændre den. Efter artikel 110, stk. 1, må fuldbyrdelsesstaten ikke løs-